

Arrest

**nr. 50 518 van 28 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 1 juli 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 16 november 2009 en heeft zich op 17 november 2009 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 7 december 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 9 maart 2010.

1.3. Op 28 mei 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 31 mei 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde het volgende:

U bent van Koerdische origine, bezit de Syrische nationaliteit en bent geboren op 4 januari 1985 te Terbaspiye (Ar. Qahtaniye). U bent ongehuwd en woonde in de stad Qamishle. U behaalde het getuigschrift lager onderwijs maar studeerde tot in het derde secundair. U volbracht de dienstplicht van 21 maart 2004 tot 1 mei 2006. Na uw legerdienst werkte u voor een zaak waar boeken en schoolbenodigdheden werden verkocht en waar ook een fotokopieerdienst werd aangeboden.

In 1987 werd uw broer gearresteerd wegens lidmaatschap van de Communist Action Party. Hij zat in de gevangenis tot in 1994. In 2006 was hij één van de stichtende leden van het Koerdisch Comité voor Mensenrechten (“al-Lajna al-Kurdiyah li Huquq al-Insan”), waarvoor hij nog steeds actief is. U bent sinds eind 2006 actief lid van de Koerdische Yekitipartij onder leiding van Fuad Aliku. Op 3 september 2008 werd u op een bus gearresteerd in het bezit van partijkranten. Na ongeveer een maand werd u vrijgelaten. U moest een brief ondertekenen waarin u beloofde geen politieke activiteiten meer te ondernemen. Op 9 juni 2009 was u na sluitingsuur, in de kelder van de winkel waar u werkte, kopieën aan het nemen van een partijcommuniqué. Plots hoorde u dat iemand binnenkwam. Het was uw christelijke collega, G. (...), waarmee u niet goed overeen kwam. Hij was de sleutel gaan halen bij de baas omdat hij een zak met spullen was vergeten. Hij ontdekte wat u aan het doen was. Na wat gepalaver vertrok hij en zei dat jullie er later nog zouden over praten. Korte tijd later vertrok u ook en u nam de kopieën mee die u al had gemaakt. U vreesde dat G. (...) u zou gaan verklikken en dook onder. Uw vermoeden werd bewaarheid want de militaire veiligheid kwam sindsdien elke dag jullie huis doorzoeken. Er werd een smokkelaar voor u geregeld en op 5 juli 2009 vertrok u illegaal naar Turkije. Na een verblijf in Nussaybin, bij de smokkelaar, vertrok u op 7 augustus naar Istanbul. U verbleef in Istanbul tot u op 16 november 2009, voorzien van valse documenten, op een vliegtuig naar Europa werd gezet. De smokkelaar bracht u dan naar Brussel waar u zich op 17 november 2009 vluchteling verklaarde.

U vreest bij terugkeer in Syrië te worden gearresteerd, mishandeld en veroordeeld.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u tijdens uw gehoor bij het CGVS de volgende stukken neer: uw identiteitskaart, een kopie van uw rijbewijs, kopieën van twee documenten betreffende de rechtszaak van uw broer en een kleurenafdruk van een attest van de partij.

B. Motivering

Na uw gehoor op CGVS dient te worden vastgesteld dat, niettegenstaande de door u ingeroepen vrees, de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus u kunnen worden toegekend omdat u de feiten die aan de grondslag van uw vrees liggen niet aannemelijk heeft gemaakt.

Allereerst zijn er twijfels over uw identiteit. *Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat u was geboren in Qameshli, u had op dat moment nog geen documenten omdat u deze had achtergelaten in Syrië (zie verklaring). Op het moment van het gehoor op het CGVS had u uw identiteitskaart en uw rijbewijs ontvangen. Daarop staat vermeld dat u bent geboren in Qahtaniye (in het Koerdisch: Terbaspiye). U beweerde dat de waarheid was dat u in Qamishle woonde, dat uw registratie in Terbaspiye was en dat u eveneens geboren was in Terbaspiye, niet in Qamishle (gehoor, p. 2). U beweerde dat dit misverstand was veroorzaakt doordat u had begrepen dat op de Dienst Vreemdelingenzaken niet naar uw geboorteplaats maar naar uw adres, dat in Qamishle was, werd gevraagd (gehoor, p. 4). Toen er u later in het gehoor opnieuw naar uw geboorteplaats werd gevraagd, zei u echter net als bij de dienst vreemdelingenzaken dat het Qamishle was. Ditmaal beweerde u dat uw echte geboorteplaats Qamishle was maar dat u geregistreerd werd in Terbaspiye (Qahtaniye) omdat uw dorp, Tell Shahir, daarvan afhing. Geconfronteerd met deze contradictie zei u dan dat het Qamishle was maar dat ze op de identiteitskaart Terbaspiye (Qahtaniye) geschreven hadden (gehoor, p. 5-6). Vervolgens wijzigt u uw verklaringen nogmaals en vraagt u de geboorteplaats van op uw identiteitskaart (Terbaspiye) aan te nemen en stelt u toch daar geboren te zijn. In Qamishle zou u opgegroeid zijn (gehoor p.6). Gezien er in Syrië op grote schaal valse en frauduleus bekomen documenten worden gemaakt (zie informatie die aan het dossier is toegevoegd) is het zeer belangrijk dat er een aanvaardbare uitleg is voor eventuele discrepanties tussen de verklaringen en de documenten. Indien u werkelijk zou zijn wie u stelt te zijn, kan worden verwacht dat u daarover coherente verklaringen zou kunnen afleggen. Gezien u dat niet kan bestaat er een vermoeden dat de neergelegde documenten frauduleus zijn. Dergelijke incoherente verklaringen omtrent uw geboorteplaats doen trouwens op ernstige wijze afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.*

Verder wordt vastgesteld dat u uw lidmaatschap van de Yekitipartij niet aannemelijk heeft gemaakt. *U beweerde een origineel attest van de partij uit Duitsland te hebben neergelegd ter bevestiging van uw lidmaatschap en van uw vrees. U stelde expliciet dat het een origineel attest was (en bijvoorbeeld geen e-mail) en dat u het via de Belgische partijverantwoordelijke had bekomen (gehoor, p. 3-4). Druktechnisch onderzoek bracht echter aan het licht dat het hier om een kleurenkopie*

gaat, waarbij ook de handtekening en stempel zijn gekopieerd. Ten eerste kan aan het document geen objectieve bewijswaarde worden toegekend omdat het een gedongen karakter heeft en een kopie bovendien makkelijk te vervalsen is. Ten tweede wordt de bewijswaarde verder aangetast door uw valse verklaring over de authenticiteit ervan, dit terwijl er geen redenen schijnen te zijn waarom u geen origineel document zou hebben kunnen voorleggen, er zijn immers geen belemmeringen op het postverkeer tussen België en Duitsland.

Uw verklaringen met betrekking tot de partij ondergraven de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap en activisme verder. Zo beweerde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u lid was van de "Hizb Alwihde Aldimokrati Alkoerdi Fi Souria". Bij de aanvang van het gehoor bij het CGVS stelde u dat er zich hier een misverstand had voorgedaan. Men zou u de Arabische naam van de partij hebben gevraagd terwijl deze geen Arabische naam heeft. De correcte, Koerdische, benaming van uw partij zou zijn: "Partiya Yekitiya Kurde Sury". In de Koerdische naam zou het woord "democratisch" niet voorkomen. In geval men de naam toch in het Arabisch zou vertalen, zou het woord "democratisch" er echter worden aan toegevoegd. Een en ander zou het gevolg zijn van het feit dat de Hizb Alwihde Aldimokrati Alkoerdi Fi Souria in 1998 door interne problemen een afsplitsing kende onder de naam Partiya Yekitiya Kurde Sury (gehoor, p. 2-3). Hoewel de Hizb al-Wahda al-Kurdi fi Suriya of Hizb Yekiti al-Kurdi fi Suriya (in het Kurdisch: Partiya Yekiti ya Kurd fi Suriya) zich inderdaad afsplitste van de Hizb al-Wahda ad-Dimuqrati al-Kurdi fi Suriya (in het Koerdisch: Partiya Yekiti ya Demokrat ya Kurd li Suriye) is deze uitleg niet aannemelijk. Beide partijnamen zijn immers zowel in het Arabisch als in het Koerdisch te vertalen zonder dat er woorden afvallen of worden toegevoegd. Het is ook niet zo dat uw partij het Arabisch niet meer zou gebruiken als een bewuste politieke keuze, getuige uw eigen verklaring dat het partijblad in het Arabisch was (gehoor, p. 15). Moest u werkelijk een partijlid zijn, zou mogen verwacht worden dat u de partijnaam in het Koerdisch en in het Arabisch vlot zou kunnen weergeven en niet de naam van de zusterpartij zou opgeven in het Arabisch.

Wat betreft uw politiek activisme in Syrië schijnt u zich enkel bewust te zijn van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten en van algemene acties waaraan uw partij zou deelnemen, zoals Newroz en de herdenking van Sheykh al-Khaznawi. Moest u werkelijk een activist zijn geweest in de gestelde periode, zou u op de hoogte zijn geweest van het feit dat er in de Koerdische steden, waaronder Qamishle, op 28 februari 2009 een grote actie was tegen het decreet 49. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en die aan uw dossier is toegevoegd, was er op die dag in de straten een stil protest van 10 minuten. De ordediensten grepen onmiddellijk in en arresteerden deelnemers. Er werd u expliciet gevraagd naar demonstraties betreffende dit decreet, dat u overigens steeds decreet 46 blijft noemen, maar u heeft enkel weet van een actie die zou hebben plaats gevonden in november 2009, toen u al in België was. Gevraagd naar acties tegen dit decreet toen u nog in Syrië was, stelde u eerst dat u aan een actie had deelgenomen maar bleek dat u enkel bedoelde dat u erover sprak op vergaderingen van de partij. Gevraagd naar publieke acties tegen dat decreet stelde u dat zoiets zeer moeilijk was, u kende er geen enkele. Zelfs toen u expliciet werd gezegd dat een actie kon inhouden dat de mensen hun winkels sloten of bleven stilstaan in de straten herinnerde u zich niets. Wel beweerde u dat er veel acties waren van uw partij maar dat u zich geen data herinnert. Moest u werkelijk actief geweest zijn voor de partij in de afgelopen paar jaar zou mogen verwacht worden dat u specifieke acties zou kunnen opnoemen en beschrijven en zeker dat u op de hoogte zou zijn van acties die een dermate hoog profiel hebben als deze tegen decreet 49. (gehoor, p. 18-19)

De onbegrijpelijke en onaannemelijk verklaringen betreffende de naam van de partij en uw gebrek aan kennis over één van de speerpunten van het Koerdisch politiek activisme in het recente verleden leiden tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw lidmaatschap en activisme. De vaststelling dat u bepaalde kennis over de partij, zoals een chronologisch overzicht van het leiderschap van uw partij en de naam van het partijblad, kan geven, volstaat niet om het geloof in uw lidmaatschap te herstellen.

Gezien geen geloof kan worden gehecht aan uw lidmaatschap van de partij en uw betrokkenheid bij bepaalde politieke acties, kan evenmin geloof worden gehecht aan de andere materiële feiten van uw asielrelaas, met name uw arrestatie in 2008 en uw recente vluchtaanleiding. In de mate waarin deze verklaringen coherent en plausibel zouden zijn, kan het voordeel van de twijfel er immers enkel voor worden toegekend indien zij niet inconsistent zijn met het algemene beeld dat u van uw situatie heeft geschetst.

U haalde tot slot aan dat uw broer enerzijds langdurig in de gevangenis had gezeten wegens zijn lidmaatschap van de Communist Action Party en dat hij ook een stichtend lid was van het Koerdisch comité voor de mensenrechten. Ook deze beweringen zijn niet aannemelijk gemaakt. U legde fotokopieën voor van gerechtelijke stukken die een uittreksel uit het vonnis van het State Supreme Security Court (SSSC) bevatten. Eén van de stukken zou zijn ondertekend door de voorzitter van dat hof. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw dossier is toegevoegd is stelt het SSSC geen afschriften ter beschikking van haar vonnissen maar

worden deze enkel mondeling meegedeeld. Er bestaat dan ook een sterk vermoeden dat het hier om een vervalst document gaat. Indien uw broer bovendien werkelijk een stichtend lid van het Koerdisch Comité voor de Mensenrechten is, zou mogen verwacht worden dat u hiervan de nodige (originele) bewijzen of gezaghebbende getuigenverklaringen zou kunnen neerleggen. Gezien er bovendien twijfels bestaan over uw eigen identiteit, bestaan deze zelfde twijfels over uw familiebanden.

Er dient dan ook te worden geconcludeerd dat u er niet bent in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Omwille van dezelfde redenen dient te worden vastgesteld dat u evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de Vreemdelingenwet heeft aannemelijk gemaakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht, voert verzoeker omtrent de hoedanigheid als vluchteling aan dat de argumenten van de weigeringsbeslissing niet gedragen worden door deugdelijke motieven. Verzoeker onderneemt daarbij een poging om enkele van deze motieven te weerleggen, met name wat betreft zijn identiteit en zijn lidmaatschap van de Yekitipartij.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), is verzoeker van oordeel dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de in het kader van de vluchtelingenstatus uiteengezette redenen.

Aan het verzoekschrift worden volgende documenten toegevoegd: een uittreksel van de registers van de burgerlijke stand, een verklaring van A.Z. en J.Y. van 11 juni 2010 over de verwantschap van verzoeker met J.al Y., een attest van de “Union Party of Syrian Kurdistan European Organization” van 14 juni 2010, opgesteld in de Duitse taal, 2 onvertaalde pagina’s en een foto.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat (i) zijn incoherente verklaringen over zijn geboorteplaats op ernstige wijze afbreuk doen aan zijn algehele geloofwaardigheid, (ii) zijn attest van de Yekitipartij uit Duitsland zijn lidmaatschap niet kan staven aangezien er, gelet op het bedongen karakter van het document, geen objectieve bewijswaarde kan worden aan gehecht en een kopie bovendien makkelijk te vervalsen is, en de bewijswaarde van het document verder aangetast wordt door zijn valse verklaring over de authenticiteit ervan, (iii) zijn verklaringen met betrekking tot de partij de geloofwaardigheid van zijn lidmaatschap en activisme verder ondergraven, in het bijzonder wat betreft de partijnaam en de acties van de partij naar aanleiding van decreet 49, (iv) er, gezien er geen geloof kan worden gehecht aan zijn lidmaatschap en activisme, ook geen geloof kan worden gehecht aan zijn arrestatie in 2008 en zijn recente vluchtaanleiding, en (v) hij evenmin de beweringen omtrent de gevangenschap van zijn broer als lid van de Communist Action Party en stichtend lid van het Koerdisch comité voor de mensenrechten, aannemelijk gemaakt heeft.

2.4. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54).

2.5. Ofschoon het bewijs van identiteit en afkomst een essentieel element is in de procedure, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoeker incoherente verklaringen aflegde over zijn geboorteplaats. In zijn verzoekschrift bevestigt verzoeker dat hij geboren is in Qamishli en geregistreerd is in Qahtaniye (Terbaspiye) omdat zijn dorp, Tell Shahir, daarvan afhing, doch het louter vasthouden aan één van de door hem afgelegde versies over zijn geboorteplaats is niet afdoende om zijn andere hiermee tegenstrijdige en wijzigende verklaringen tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal te verschonen. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande het volgende gesteld: *“Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat u was geboren in Qameshli, u had op dat moment nog geen documenten omdat u deze had achtergelaten in Syrië (zie verklaring). Op het moment van het gehoor op het CGVS had u uw identiteitskaart en uw rijbewijs ontvangen. Daarop staat vermeld dat u bent geboren in Qahtaniye (in het Koerdisch: Terbaspiye). U beweerde dat de waarheid was dat u in Qamishle woonde, dat uw registratie in Terbaspiye was en dat u eveneens geboren was in Terbaspiye, niet in Qamishle (gehoor, p. 2). U beweerde dat dit misverstand was veroorzaakt doordat u had begrepen dat op de Dienst Vreemdelingenzaken niet naar uw geboorteplaats maar naar uw adres, dat in Qamishle was, werd gevraagd (gehoor, p. 4). Toen er u later in het gehoor opnieuw naar uw geboorteplaats werd gevraagd, zei u echter net als bij de dienst vreemdelingenzaken dat het Qamishle was. Ditmaal beweerde u dat uw echte geboorteplaats Qamishle was maar dat u geregistreerd werd in Terbaspiye (Qahtaniye) omdat uw dorp, Tell Shahir, daarvan afhing. Geconfronteerd met deze contradictie zei u dan dat het Qamishle was maar dat ze op de identiteitskaart Terbaspiye (Qahtaniye) geschreven hadden (gehoor, p. 5-6). Vervolgens wijzigt u uw verklaringen nogmaals en vraagt u de geboorteplaats van op uw identiteitskaart (Terbaspiye) aan te nemen en stelt u toch daar geboren te zijn. In Qamishle zou u opgegroeid zijn (gehoor p.6). Gezien er in Syrië op grote schaal valse en frauduleus bekomen documenten worden gemaakt (zie informatie die aan het dossier is toegevoegd) is het zeer belangrijk dat er een aanvaardbare uitleg is voor eventuele discrepanties tussen de verklaringen en de documenten. Indien u werkelijk zou zijn wie u stelt te zijn, kan worden verwacht dat u daarover coherente verklaringen zou kunnen afleggen. Gezien u dat niet kan bestaat er een vermoeden dat de neergelegde documenten frauduleus zijn.”* Uit de bestreden beslissing blijkt derhalve dat verzoeker incoherente verklaringen aflegt over zijn geboorteplaats, vaststelling die de authenticiteit van de door hem ingediende documenten ter staving van zijn identiteit, met name een identiteitskaart en een rijbewijs, ernstig in het gedrang brengen, gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat het produceren en circuleren van valse documenten een ernstig en vaak voorkomend probleem is in Syrië (CEDOCA-document SYR2009-044w). Om die reden kan er ook ernstig getwijfeld worden aan verzoekers bewering dat hij de broer is van J.al Y.. Wat betreft de verklaring van A.Z. en J.Y. van 11 juni 2010 over de verwantschap van verzoeker met J.al Y. wijst de Raad erop dat dit geen officieel document is en niet in aanmerking kan worden genomen als objectief bewijs van de verwantschap van verzoeker met J. al Y.

Hoe dan ook, zelfs indien verzoeker de broer is van J. al Y. één van de oprichters van het “Koerdisch Comité voor de mensenrechten” volgens een door verzoeker ingediend document (“oprichtingverklaring van het comité”, 9 april 2006) en in de jaren negentig veroordeeld zou zijn geweest om politieke redenen, stelt de Raad vast dat verzoeker zijn actief lidmaatschap en de beweerde activiteiten voor de Koerdische Yekitipartij onder leiding van Fuad Aliku sinds 2006 niet aannemelijk maakt en geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker beweerde vervolgingsfeiten, met name zijn arrestatie in 2008 en zijn recente vluchtaanleiding, zoals blijkt uit hetgeen volgt.

2.6. Blijkens verzoekers verklaringen vreest hij de Syrische autoriteiten omdat hij, in het bezit zijnde van partijkranten van de Yekitipartij, op 3 september 2008 gearresteerd en een maand opgesloten werd en omdat hij op 9 juni 2009 door een collega verraden werd nadat die hem betrappt had terwijl hij partijcommunicés aan het kopiëren was op het werk.

Daargelaten of verzoeker werkelijk dacht dat het door hem neergelegde attest van de partij uit Duitsland een origineel attest betrof terwijl het na onderzoek een kleurenkopie blijkt te zijn, merkt de Raad op dat aan dit attest hoe dan ook geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend gezien het gesolliciteerde karakter van het document en aangezien documenten die worden ingediend ter ondersteuning van een aangehaald relaas en vervolgingsfeiten slechts in aanmerking kunnen worden genomen voor zover deze een coherent, plausibel en waarachtig relaas ondersteunen, wat in casu niet het geval is. De bij het verzoekschrift nieuw gevoegde verklaringen van 11 juni 2010 en 14 juni 2010 kunnen, gelet op hun bedongen karakter en het feit dat documenten die worden ingediend ter ondersteuning van een aangehaald relaas en vervolgingsfeiten slechts in aanmerking kunnen worden genomen voor zover deze een coherent, plausibel en waarachtig relaas ondersteunen, derhalve evenmin in aanmerking worden genomen als bewijs van politieke activiteiten voor de Yekitipartij in Syrië

en de door verzoeker beweerde vervolgingsfeiten door de Syrische autoriteiten omwille van politieke activiteiten.

In de bestreden beslissing wordt immers terecht opgemerkt dat van een partijlid mag verwacht worden dat hij de partijnaam in het Koerdisch en in het Arabisch vlot kan weergeven en dat hij niet de naam van een zusterpartij zou opgeven in het Arabisch. Verzoeker herhaalt dat in de Koerdische benaming van de partij het woord democratisch niet voorkomt en dat pas bij de vertaling naar het Arabisch het woord democratisch wordt toegevoegd, doch met deze herhaling, die overigens geen steek houdt, weerlegt hij geenszins de motivering van de bestreden beslissing. Van de Syrisch-Koerdische asielzoeker die beweert politiek actief te zijn in zijn land van herkomst, en beweert partijkranten te verdelen en de kopiëren, kan daarnaast verwacht worden dat hij weet heeft van de acties met betrekking tot het decreet 49, vermits dit decreet de aanleiding was van verschillende acties in de straten van verschillende steden in Syrië waarbij de veiligheidsdiensten de manifestanten aanvielen en 23 mensen arresteerden (informatie zie administratief dossier). Verzoeker meent dan ook ten onrechte dat dit element niet voldoende zwaarwichtig is om zijn politiek activisme in twijfel te trekken. Overigens zou een Syrisch Koerdische asielzoeker met enige politieke affiniteit niet de fout maken om te spreken van het decreet 46 in plaats van 49. Verzoekers onwetendheid over het decreet 49 en de acties hiertegen, ondermijnt fundamenteel zijn politiek activisme. De kennis die verzoeker wel zou bezitten over de partij blijkt dan ook ingestudeerd.

Gelet op het feit dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn lidmaatschap en activisme voor de Yekitipartij aannemelijk te maken, kan er ook geen geloof worden gehecht aan zijn bewering dat hij in september 2008 gearresteerd werd omdat hij in het bezit was van partijkranten en dat hij in juni 2009 door een collega betrappt en verraden werd toen hij stiekem partijkranten kopieerde op het werk. Volledigheidshalve merkt de Raad op dat verzoeker geen enkel begin van objectief bewijs voorlegt waaruit zou moeten blijken dat hij door de Syrische autoriteiten wordt gezocht omwille van politieke activiteiten.

Met betrekking tot de documenten over verzoekers broer en zijn gezinssamenstelling, wijst de Raad erop dat deze documenten niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen met betrekking tot verzoekers eigen politieke activiteiten.

2.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen

2.8. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor zijn verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op dezelfde gronden als de elementen van zijn asielrelaas beroept, met name dat hij vreest gearresteerd en mishandeld te worden door de Syrische autoriteiten omwille van zijn politiek activisme. Naar aanleiding van het onderzoek naar de toekenning van de vluchtelingenstatus werd reeds vastgesteld dat het feitenrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is. Aangezien verzoekers vluchtrelaas niet geloofwaardig is, kan hij zich niet baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.9. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker slaagt er niet in de door de commissaris-generaal weerhouden motieven te weerleggen of te ontcrachten en hij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch toont hij aan dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS